

на гъвкавост; относително висок разход за анкетни проучвания и систематични грешки, породени от недооценяване на инцидентните компоненти на дохода (помощи, натурално потребление и др.). Негативно може да се оцени и подпропорционалното изменение на линията на бедност в зависимост от промените в доходите. Освен това публичността на информацията и нейното разбиране от по-широк кръг от населението се затруднява поради нестандартната логика и използването на иконометрични методи. Във връзка с това проблеми възникват с актуалността на информацията и възможността за актуализиране на линията на бедност. Проблемите са свързани с прилагането на метода в условията на висока инфлация. В случая актуалността на данните бързо остарява поради промяната на индивидите в оценката на отделните равнища на благосъстояние. Същевременно актуализирането на линията на бедност чрез индекса на инфлация, както това е възможно при другите методи, не е много коректно. За целта е необходимо провеждането на по-чести анкетни проучвания (например два пъти годишно).

Вторият *субективен метод* ("оценка на дохода") подобрява положителните страни на метода на "минималния доход" чрез елиминиране на някои недостатъци. Преди всичко трябва да се отбележи, че се подобрява гъвкавостта на метода. Диференциацията може да се постигне както с помощта на избора на подходящо минимално равнище на жизнен стандарт (δ), така и чрез включването на различни фактори (освен дохода и размера на домакинството), обясняващи равнището на основните потребности (μ). Реалистичността на оценките може да се повиши чрез комбиниране на анкетните проучвания с данни от домакинските бюджети (Цанов, 2001).

Анализът на предимствата и недостатъците на разглежданите методи не дава еднозначен отговор в полза на един или друг метод. Методите, основани на статистически данни, имат по-добри характеристики, тъй като позволяват по-добро приближение към фактическото състояние. Най-добри характеристики имат субективните методи, защото при тях линията на бедност се оценява от самото население и арбитражното решение на политиците.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Въз основа на разгледаните сравнителни предимства на отделните методи могат да се направят следните

изводи за тяхната приложимост:

1. Методите, основани на статистическа информация, имат предимства пред тези, основани на експертна оценка. При първите вероятността за допускане на систематични грешки е по-ниска отколкото при вторите. Дефинирането на минималните потребности е проблем, който трудно води до обществено съгласие.

2. Методите, които се основават на мнението на обществото и допускат политическа намеса при определянето на бедността, имат най-добра перспектива за практическо приложение. При тях реалистичността на оценките и възможността за постигане на консенсус не са за пренебрегване.